

Okhaldhunga Times augusti 2019

Monsunen är i full gång och ni har kanske läst eller hört om att Nepal har blivit hårt drabbat av både översvämningar och jordskred. Värst har det varit i södra Nepal men också Okhaldhunga har drabbats av mindre jordskred som stängt av vägarna och gjort det svårt att både ta sig till och från sjukhuset. Själva sjukhusområdet har dock inte haft några större problem av regnen.

Se de små

I Okhaldhunga så har vi mor - barn avdelning ihop på second floor som det heter. 4 kuvöser står strategisk placerat med glasvägg så att man kan kika in från sjuksköterskeexpeditionen.

Men sjuksköterskorna har många patienterna att ansvara för, ca 22 mödrar varav kanske hälften har nyfödda barn, och kuvösbornen. Alla får en bedömning var 2-4 timme så det blir många kontroller per arbetspass. Det gör också att det inte är möjligt att bevaka kuvöserna kontinuerlig och i en del fall är det inte nödvändigt. Men för de mest prematura eller sjuka nyfödda är kontinuerlig övervakning helt nödvändigt. Små prematurer har omoget andningscentrum och "kan glömma att andas" och sjuka nyfödda har också en benägenhet att plötslig få andningsstopp. Om man inte upptäcker och stimulerar eller hjälper barnet att komma igång med att andas igen, så kommer dom ofta inte igång igen och avlider.

Vi har nu fått en ny fin mätare som är så liten och mjuk att den kan sitta på barnet kontinuerlig. Fortfarande har vi bara en sådan apparat och ibland används den även i samband med kontroll på andra barn, men den är ett steg i riktning att förbättra säkerheten i kuvösvården ännu ett snäpp.

Hosta

I sommarmånaderna är det många som får luftvägsinfektioner. Många små barn kommer med hosta och andningssvårigheter. Men i strömmen av snuva, virushosta och lunginflammationer finns det några som har en lite annan historia som man måste fånga i tid.

Denna lilla drygt 2 mån. gossen hade kommit långväga för att barnet hade hostat några dagar och haft feber som så många andra. Han hade fått antibiotika via lokalt sjukhus ett dygn, men de skickade honom vidare till oss då han inte kunde äta så bra pga av hostan. På morgonronden såg barnet ganska fint ut, men mamman hostade så hon blev alldeles röd i ansiktet och kunde inte sluta. Då kom det fram att modern hade hostat i mer än 15 dagar, och vi blev oroliga för att det kunde vara kikhosta. Barn i Nepal har ett vaccinationsprogram som är bra, och där de första vaccinerna ges redan vid 6 och 10 veckor, i Sverige har vi första vid ca 10-12 veckor. Så vår patient hade redan fått två doser av kikhostevaccin, vilket kan ge ett lindrigare förlopp om man blir smittad. Vi startade både mor och barn på antibiotika för man vet att om man inte får behandling tidig i förloppet så bildar kikhostebakterien

några giftämnen som dröjer kvar i kroppen i 2-3 månader och som ger den karakteristiska hostan med kikningar som hos dom minsta kan bli så kraftiga att de får neurologiska skador av sina hostattacker och även avlida. Efter en dryg vecka hade situationen stabiliserat sig; modern var betydligt bättre och barnet hade mindre allvarliga hostattacker som han kunde hantera utan att behöva extra oxygen.

Saker som ligger ur led

Axlar

Under sommaren har vi haft flera patienter som fallit och fått axeln ur led (luxerad). Två av dem hade väntat väldigt länge med att söka, 23 dagar resp 3 månader efter skadan, och det är då väldigt svårt att få leden/axeln på plats igen. Båda behövde sövas för att vi skulle få dem på plats, men då lyckades det.

Hon är från en by ett par dagars resa norrut från Okhaldhunga. Tre månader hade hon väntat på att axeln skulle bli bättre av sig själv men till slut övertygats att söka på sjukhuset

Efter flera försök fick vi till slut axelleden på sin rätta plats

Patient och anhörig så nöjda med att ha axeln på plats att de ville ha ett foto på hela teamet

Medfödd höftledsluxation

Barn som föds på sjukhus kontrolleras sedan länge för att se att höftleden ligger bra på plats. Skulle den ligga ur led är det relativt lätt att åtgärda genom en speciell skena när de är nyfödda medan besvären av en höft som ligger fel när man kommer upp i åren är betydande. Den här flickan är född i hemmet, med en normal förlossning, för fem år sedan. Hon har varit sen med att lära sig gå och nu kommer man till sjukhuset med henne när hon är fem år, för att man tycker att vänsterbenet inte växer som det ska. Det visar sig att det inte är benet som växer dåligt utan just höftleden som inte utvecklats som den borde så att ledpannan inte omfamnar ledkulan utan istället ”kryper” ledhuvudet uppåt med en synbar benlängdsskillnad som resultat.

Luxation i mellanhanden

Handen är en väldigt komplex konstruktion med mängder av små ben, ligament, senor och andra strukturer som stabiliserar och möjliggör för oss att utföra både finmotoriska och kraftfulla rörelser. Vid ett falltrauma är det vanligaste att något av benen bryts i handled eller hand men ibland blir det en kombination av fraktur och luxation.

Den här mannen hade fått en sådan frakturluxation i mellanhanden i samband med en trafikolycka ett par veckor innan han sökte på sjukhuset. Han blev opererad och gipsad och nu får tiden utvisa om det hela vill läka. Blodförsörjningen till dessa små ben är skör även i vanliga fall och vid en skada som stått såpass länge innan operation är det ännu större risk att den stängts av så att frakturerna inte kan läka.

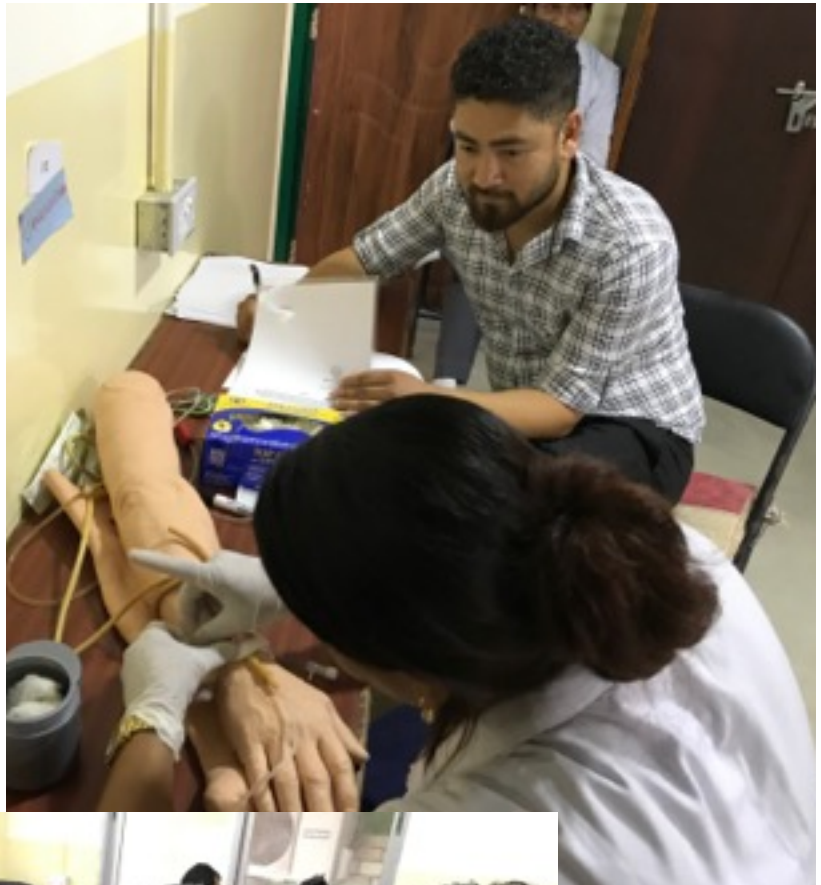
Osteomyelit

Den här tjejen skrev Erik och Kristin om i juni månads OT. Hon hade då väntat ett par veckor på operation för en kronisk beninfektion och blev opererad under vår första vecka i Okhaldhunga. Nu kom hon för återbesök efter 6 veckor. Beninfektioner är envisa saker och hon står fortfarande på antibiotika och kommer att göra det ett bra tag till, men hon mår bra nu, har ingen värk i benet, går och springer utan smärta och har inget sår som varar sig längre. Nu hoppas vi och ber att den positiva trenden fortsätter och att infektionen läker ut helt.

Kunskapsöverföring

Vi har lärt mycket av att arbeta på Okhaldhunga sjukhus. Så har också många av de doktorer som roterar in på sjukhuset som del av sin vidareutbildning gjort. En annan grupp som höjer sin kompetens och får viktig klinisk erfarenhet är sjuksköterskestudenter. En grupp som har varit här nu under sommaren för att höja sin kompetens är de health officers från lokala health posts som finns i regionen. Denna gång var det 12 personer som i ett samarbete med Nick Simons Institute gick en två månaders intensiv kurs med klinisk och teoretisk undervisning. För ca tre veckor sedan hade de sina skriftliga och praktiska examinationer och samtliga klarade dem fint och gick tillbaka ut i byarna fulla av nya erfarenheter och befäst kunskap.

Praktisk examen

Kvinnogrupp

Gemenskap

Vi som familj sätter väldigt stor pris på att få vara en del av den gemenskap som är här på sjukhuset, både den som är innanför sjukhusväggarna, men också det vi både vuxna och barn får uppleva av spontan lek med boll i olika varianter, middagsbjudningar, spelkvällar och inte minst Sangati-bibelgrupper hemma hos varandra. Det är värme och en direkt inkludering av både barn och vuxna som är en nåd att få del av.

Lek och bollspel med kollegorna på eftermiddagarna

Bibelgrupp

MajLi, Kristin, Erik och familjen Övregaard

Våra barn har fått glädjen av att nästan varje gång vi har varit här, få ha Kristin och Erik som extra bästeföräldrar eller Kikki och Pippi som man säger på det lokala raispråket. Men i år var nog sista gången att vi får ha dem som mentorer och Kikki -Pippi här på plats tillsammans med oss i Okhaldhunga. Vi är oerhört tacksamma för allt det vi har fått av dem på så många olika plan, och för oss kommer alltid Okhaldhunga att vara starkt förknippat med Kristin och Erik.

Men det kommer arvtagare efter dessa giganter, och vi hade sådan tur att de kom på en snabbvisit till Okhaldhunga sista veckan innan vi skulle åka. Sally och John Padget är ett australiensiskt par som har ett tidigare långt Nepal-uppdrag bakom sig och nu har som plan att arbeta i Okhaldhunga under de närmsta 5-6 åren. Vi fick glädjen av att umgås under några dagar både på sjukhuset, sangati, luncher och vandringar. Ett varmt och härligt par som kommer att ta vid det viktiga arbetet som bedrivs här.

Nu är vi nyss hemkomna till Sverige och snart är det dags att träffa Erik och Kristin för att lämna över stafettpippen till dem igen, tacksamma för alla starka och fina upplevelser vi haft i Okhaldhunga i sommar.

Sally och John Padget

Familjen Övregaard

Vill man stötta arbetet vid Okhaldhunga sjukhus kan man använda Normisjons kontonummer: 1503.02.13537 och märka överföringen med <<Okhaldhunga Sykehus, Nepal>